

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
23 DE GENER DE 2022
DIUMENGE III DURANT L'ANY
Any 70. suplement núm. 4.073**

**DURANT LA SETMANA DEL 24 AL 30 DE
GENER, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 24: a sant Josep. **Dimarts, 25:** en acció de gràcies. **Dimecres, 26:** Josep Arxer Anglada. **Dijous, 27:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 28:** Ferran Bonet Foix. **Dissabte, 29:** Acció de gràcies. **Diumenge, 30:** Josep Mola Prats; dif. fam. Bordas: M. Teresa Aymerich Ros

**DURANT LA SETMANA DEL 24 AL 30 DE
GENER, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 29: en acció de gràcies.
Diumenge, 30: Angelina Santús; Segunda Méndez Pérez.

Gràcies!

Senyor, et donem gràcies per tot el que tenim. Començant per la família i els amics que ens cuiden i ens estimen fins a la salut que tenim, el sostre on poder dormir, les diferents coses per no passar fred i el menjar que ens alimenta. Et donem gràcies Senyor.

“Defenso una societat secularitzada en què cap religió no esdevé una religió cultural, ni islamització ni cristianització. Una societat secularitzada en la qual hi ha un pluralisme actiu, en la qual l'Església és present i en la qual pot irradiar.(...)”

La infraestructura que hem heretat del passat ja no correspon a la realitat de l'Església d'avui. No vull minimitzar la importància de la presència territorial i la proximitat de l'Església però ja no podem probablement més conservar tots els llocs de culte arreu. Per al futur, és important conservar un nombre suficient de llocs on els cristians poden retrobar-se, llocs propers a la gent.(...)

En una societat tan sota l'empresa de la tècnica i de la ciència, l'església continua essent un lloc obert a la transcendència. No reduïm l'església a la sola funció litúrgica. (...)

Ah! Si perdem l'Eucaristia, perdem l'Església. Moltes coses podem canviar en l'Església però mentre els cristians s'apleguen el diumenge, l'Església viu. La missa del diumenge és tant important! (...)

Sant Josep és inspirat pels seus somnis. El papa Francesc en parla molt. Invita a la joventut a somniar, a atrevir-se a altres coses. Sant Josep va haver d'acceptar moltes vegades l'inesperat i va haver de canviar els seus plans. Després és un home humil. Aquesta paraula potser està gastada però és molt evangèlica. Jo la utilitzo també per a l'Església. Això significa que no té cap pretensió. Té consciència de les seves pròpies fragilitats i no té por de la seva vulnerabilitat. És autèntica. En l'Evangeli de Mateu es diu de sant Josep que és just i humil. (...)

Per a mi és necessari d'escoltar-se. El papa ho ha dit llavors del llançament del procés. Ha emprat tres mots: **trobar-se**, **escoltar-se** i **discernir**. Trobar-se és molt important. Tothom té les seves idees sobre el futur de l'Església, però trobar-se només té sentit si ens escoltem i discernim junts. És una invitació al discerniment, no és el qui crida més fort ni la majoria qui té necessàriament la raó. Discernim junts. Escoltem el que l'Esperit demana ara a la seva Església, pas a pas. L'Església és gran, això demana temps. Responem amb entusiasme i realisme a la crida del papa. És de nou l'impuls del Concili. “

Textos de l'entrevista al cardenal **Josep de Kesel**, arquebisbe de Malines-Brussel·les, a la **IRCF Belgique** el 3 de novembre de 2021.

La unitat dels cristians...

Estem acabant aquesta setmana de pregària per la unitat dels cristians (del 18 al 25 de gener de 2022). Hem de pregar molt, però no només aquesta setmana, sinó sempre! Només la pregària pot canviar el món, és a dir ens pot canviar a nosaltres!

Hi ha molt valors invisibles, d'aquells que els paràmetres numèrics no poden atrapar, que s'escapen a la mera comprensió de les fórmules matemàtiques. En la nostra societat rica d'occident molts s'han resignat a la vida que tenen, a les comoditats i al benestar social, obviant altres maneres de viure amb més justícia, alegria i llibertat. La pregària és una d'aquestes maneres de viure "invisibles".

La pregària ens permet entrar en relació amb Déu, i que no es troba lluny de la vida quotidiana de cadascú de nosaltres! És l'esperança que ens alimenta tot el nostre ésser per poder copsar la dimensió plenament humana de tota persona, i de la nostra relació amb el món i amb els altres. És la cultura de la trobada, amb estil afectiu i efectiu que des de la pregària podem anar a l'encontre de l'altre. Déu sempre està en la trobada, no en l'enfrontament, ni en l'odi o en la revenja. És decidir-nos a viure amb passió, sabent que cada minut és important, i que cada petit gest d'amor és essencial en la vida. Hem de ser gent de ponts i no de murs, ser persones de diàleg i d'entesa, de cordialitat i d'amistat.

Hem de procurar caminar sempre pels viaranyes de la veritat i de la justícia, de l'ajuda fraternal i de la solidaritat mútua. Hem de ser gent que es valori pel bé que fa, que es respecti en la seva dignitat, i al mateix temps que sempre s'escolti.

La unitat no és una mera quimera sinó un propòsit ferm de viure la fe en Jesús en diverses maneres, però alhora en el mateix sentit: l'amor de Déu envers cada persona d'aquesta humanitat. Tal com ens diu sant Pau **"El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit"** (1Co. 12, 12-13). La diferència és sempre un signe d'enriquiment, un matis de personalitat i de complementarietat; i no pas de por o d'enfrontament!

En la pregària ens hem de deixar guiar per la fe, per la llum de la fe. En el silenci d'un mateix és on podem trobar la dimensió profunda de cada persona, i en ella esdevindrà un vincle de relació entre les tots els creients. La fe ens agermana molt més del que ens separa! Hem de seguir la seva estrella, que encara que petita i tènue, il·lumina cada nit el nostre cel.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 23 de gener de 2022.